

s podobným motivem dáme na papír vedle sebe. Ptáme se dál, kdo má jiný obrázek, a opět shromáždíme skupinku s dalším podobným motivem. Postupně všichni ukážou a popíší, co nakreslili, a vytvoříme skupiny obrázků. Nakonec přidáme obrázky, které jsou ojedinělé s originálním nápadem. Zkontrolujeme, že všechny děti umístily svůj obrázek na zem do skupinky nebo samostatně. Všechny obrázky na velký papír nalepíme.

- ☉ *Dítě s OMJ může svůj obrázek jen ukázat, ostatní děti mohou hádat, co na něm je. Motivujeme děti, aby dítěti s OMJ pomáhaly najít, kam jeho obrázek umístit.*

Vyzveme děti, aby si pozorně prohlédly skupinky obrázků na zemi, a ptáme se: „Co na to říkáte, když se díváte na obrázky na zemi, překvapilo vás něco? Zaujalo vás něco? Jak to, že některé obrázky jsou ve skupince a některé ne (pokud nějaký obrázek nemá skupinu)? Je vám příjemné/nepříjemné, že má někdo podobný obrázek? Proč? Všichni jste spokojeni s tím, kde leží váš obrázek? Abyste mohli sdělit svůj názor, potřebujete rozumět, o čem mluvíme. Můžete tedy teď všichni bez potíží sdělit svůj názor?“

- ☉ *Pokud máme ve třídě dítě s OMJ s velmi malou znalostí jazyka a nebude se moct do reflexe zapojit, vedeme děti návodnými otázkami v reflexi k tomu, aby samy přišly na to, že je ve třídě někdo takový, kdo se nemůže plně vyjádřit, protože nerozumí našemu jazyku. Mluvíme s dětmi o tom, že je dobré brát na něj ohled a stále se ujišťovat, zda nám rozumí, a pomáhat mu. Cílem reflexe je zejména podpořit pochopení spolužáků vůči (nejen) názorové pestrosti a směřovat děti k toleranci a respektu.*

Shrneme s dětmi, že pestrost je zajímavá, každý může věci vidět jinak a není nic špatné nebo dobře, každý má svůj pohled na věc. Je to o vzájemném respektu a toleranci. Nemusíme mít stejný pohled na věc, ale měli bychom ho vyslyšet a přijmout.

Na zem doprostřed kruhu umístíme tři smajlíky k pocitové reflexi (příloha 4) a zadáme dětem: „Stoupni si k obrázku, který nejvíce vystihuje, jak se teď cítíš.“

- 💡 *Nalepené obrázky můžeme doplnit textem (např.: Jak to vidíme?) nebo označením třídy (1. A) a vylepíme ve třídě na zeď jako připomínku toho, jakou máme pestrost nápadů a názorů.*

3. hodina: JAK TO CÍTÍM JÁ, JAK TO CÍTÍŠ TY (45 min)

cíl: sebepoznávání, emoce

pomůcky: Karty ztišení (příloha 1a), Pravidla (příloha 1c), Komunikační karty (příloha 2a, 2b, 2c), Reflexe (příloha 4), Karty 6 emocí (příloha 7a, 7b – malé losovací kartičky), Emoce PL (příloha 8a + příloha 8b, 8c – nakopírovat pro každé dítě)

* - Rozehřívačka – „pantomima s emocemi“ (10 min) – uvolnění, poznávání se

Popis:

- ☞ Přichystáme si karty s emocemi: hněv, strach, štěstí, znechucení, smutek, překvapení (příloha 7a). Ukážeme dětem 6 kartiček s emocemi a ke každé si řekneme, co vyjadřuje. Společně si pantomimou ukážeme, jak nám emoci představuje smajlík na obrázku. Pak si každé dítě vylosuje kartičku s jednou emoci (příloha 7b – malé kartičky). Kartičky slouží k rozdělení do skupin. Rozmístíme na zem šest větších kartiček s emocemi jako stanoviště (domečky) pro skupiny. Vyzveme děti, aby si našly svoji skupinu podle obrázku, který mají v ruce (musí být stejný jako ten na zemi). Tím děti vytvoří skupiny se stejným obrázkem emoce (můžeme sebrat obrázky ze země a ujistit se, že děti ve skupince mají opravdu obrázky stejné).

Zadáme dětem úkol: pantomimou celá skupina najednou vyjádří emoci, kterou mají na kartičce – ostatní budou hádat, jakou emoci vyjadřují. Vyzveme vždy jednu skupinu, aby pantomimu předvedla, a ptáme se ostatních dětí, zda poznají, která je to emoce. Pokud je nějaká skupinka nespělá, můžeme jí pomoci a připojit se k ní. Povzbuzujeme děti, aby zkusily napodobit smajlíka na obrázku.

- ☉ *Při předvádění pantomimy necháme nejdříve předvést pantomimu skupiny, ve kterých nejsou děti s OMJ (pokud takové skupiny máme), aby děti s OMJ měly více času odpozorovat, co mají dělat.*

* - Hlavní aktivita „emoční situace“ (25 min) – poznávání se

Popis:

Přichystáme si obrázky Emoce (příloha 8a + příloha 8b). Postupně se ptáme dětí podle obrázků z příloh: „Co vás rozveselí, naštve, rozesmutní, překvapí?“ Děti uvádí různé situace, učitel/ka je zakresluje jednoduchými obrázky do pracovního listu. Smyslem této aktivity je, aby děti navzájem věděly, že někdo prožívá stejné situace stejně a někdo jinak. Motivujeme děti, aby vyjadřovaly svůj souhlas/nesouhlas naučenými gesty z 1. hodiny.